

347

U S T A W A

z dnia 15 czerwca 1939 r.

o likwidacji Kasy Emerytalnej dla robotników kolei państwowych w b. dzielnicy pruskiej.

Art. 1. Określenia, używane w ustawie niniejszej:

1) „Kasa Emerytalna” — oznacza Kasę Emerytalną dla robotników kolei państwowych w b. dzielnicy pruskiej;

2) „Oddział A” — oznacza Oddział A Kasy Emerytalnej;

3) „Oddział B” — oznacza Oddział B Kasy Emerytalnej;

4) „P. K. P.” — oznacza przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe”;

5) „Zakład Ubezpieczeń Społecznych” — oznacza Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Fundusz Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników);

6) „Zakład w Chorzowie” — oznacza Zakład Ubezpieczenia na Wypadek Inwalidztwa w Chorzowie;

7) „ustawa o ubezpieczeniu społecznym” — oznacza ustawę z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) wraz z późniejszymi zmianami;

8) „emerytalne przepisy kolejowe” — oznacza przepisy, wydawane na podstawie art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) w brzmieniu, nadanym art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 239).

Art. 2. (1) Kasa Emerytalna ulega likwidacji z dniem 31 grudnia 1939 r.

(2) Z dniem tym wygasają wszelkie uprawnienia z tytułu ubezpieczenia w Kasie Emerytalnej, z wyjątkiem uprawnień, wynikających z zastosowania ustawy niniejszej oraz emerytalnych przepisów kolejowych.

Art. 3. (1) P. K. P. przejmuje z dniem 1 stycznia 1940 r. prawa i obowiązki Kasy Emerytalnej z zastrzeżeniem odmiennych przepisów ustawy niniejszej.

(2) Do przejmowanego przez P. K. P. majątku Kasy Emerytalnej stosuje się odpowiednio rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

(3) P. K. P. wolne jest od wszelkich podatków, danin i opłat publicznych, związanych z przejęciem majątku Kasy Emerytalnej.

Art. 4. (1) Uprawnienia do świadczeń z Oddziału A i z Oddziału B z tytułu wypadków losowych, zaszytych przed dniem 1 stycznia 1940 r., będą realizowane przez P. K. P. w wymiarze i na warunkach, obowiązujących Kasę Emerytalną w dniu 31 grudnia 1939 r.

(2) Świadczenia dla wdów i sierot, pozostałych po osobach zmarłych po dniu 31 grudnia 1939 r., a uprawnionych do świadczeń, określonych w ust. (1), będzie przyznawać i wypłacać P. K. P. w wymiarze i na warunkach, obowiązujących Kasę Emerytalną w dniu 31 grudnia 1939 r., z tym zastrzeżeniem, że łączna miesięczna kwota świadczeń rentowych z Oddziału B nie może przekraczać miesięcznej kwoty świadczeń rentowych z tego Oddziału, służących zmarłemu ubezpieczonemu.

(3) Postępowanie w sprawie świadczeń z Oddziału A i Oddziału B z tytułu wypadków losowych, zaszytych przed dniem 1 stycznia 1940 r., nie zakończone przez Kasę Emerytalną, dokończone będzie przez P. K. P. na podstawie przepisów, obowiązujących w dniu 31 grudnia 1939 r.

Art. 5. Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Opieki Społecznej może powierzyć Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych i Zakładowi w Chorzowie wypłacanie na rachunek i na koszt P. K. P. niektórych kategorii świadczeń, określonych w art. 4.

Art. 6. Pracownicy P. K. P. — z wyjątkiem zatrudnionych na podstawie umowy o pracę — obowiązkowo ubezpieczeni w Kasie Emerytalnej w dniu 31 grudnia 1939 r., będą objęci z dniem 1 stycznia 1940 r. emerytalnymi przepisami kolejowymi.

Art. 7. (1) Osoby, podlegające w dniu 31 grudnia 1939 r. obowiązkowi ubezpieczenia w Kasie Emerytalnej, a nie objęte przepisem art. 6, będą objęte z dniem 1 stycznia 1940 r. obowiązkiem ubezpieczenia emerytalnego w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych albo w Zakładzie w Chorzowie, w zależności od miejsca zatrudnienia tych osób.

(2) Okresy, podlegające w dniu 31 grudnia 1939 r. zaliczeniu do ubezpieczenia w Oddziale A, będą uwzględniane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych i Zakład w Chorzowie przy ustalaniu uprawnień do świadczeń i wymiarze świadczeń, zgodnie z przepisami ustawy o ubezpieczeniu społecznym i ordynacji ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Ustaw Rzeszy, str. 509) w brzmieniu, obowiązującym w górnośląskiej części województwa śląskiego oraz z przepisami wykonawczymi, wydanymi na ich podstawie.

(3) Ubezpieczenie w Oddziale A w wydziałach obwodowych Nr 1 i 2 Kasy Emerytalnej w okresie od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 grudnia 1939 r. będzie uważane za ubezpieczenie w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 8. (1) P. K. P. przekaze Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych i Zakładowi w Chorzowie równowartość zobowiązań, przejętych przez te Zakłady na podstawie art. 7 i obliczonych według zasad ubezpieczeniowo-technicznych na dzień 31 grudnia 1939 r. W tym celu P. K. P. może przekazać tym Zakładom odpowiednią część przejętego majątku nieruchomego Kasy Emerytalnej.

(2) Ministrowie Komunikacji i Opieki Społecznej ustalą zasady rozrachunku, wynikające z ust. (1).

Art. 9. (1) Zakład Ubezpieczeń Społecznych i Zakład w Chorzowie przejmują z dniem 1 stycznia 1940 r. zobowiązania z tytułu ubezpieczenia w Oddziale A wobec osób, nie objętych przepisami art.: 4, 6, 7, 14 i 15. Art. 7 ust. (2) i (3) stosuje się odpowiednio.

(2) Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Opieki Społecznej ustala zasady pokrycia przez P. K. P. zobowiązań ubezpieczeniowych, przejętych przez zakłady na podstawie ust. (1).

Art. 10. P. K. P. zwróci osobom — określonym w art. 7 ust. (1) i art. 9 ust. (1), które do dnia 31 grudnia 1939 r. nie przebyły pięciu lat w ubezpieczeniu w Oddziale B — w przypadkach, wymienionych w § 34 statutu Kasy Emerytalnej, wpłacone przez te osoby składki z oprocentowaniem prostym 4½% od sta rocznicze z dołu.

Art. 11. (1) Osoby, określone w art. 7 ust. (1) i art. 9 ust. (1), które do dnia 31 grudnia

1939 r. przebyły co najmniej pięć lat w ubezpieczeniu w Oddziale B — zachowują, bez potrzeby dalszego opłacania składek, prawo do świadczeń, określonych w statucie Kasy Emerytalnej dla Oddziału B, jeżeli prawo to do dnia 31 grudnia 1939 r. nie wygasło.

(2) Świadczenia służyć będą również członkom rodzin, pozostałych po osobach, określonych w ust. (1).

(3) P. K. P. będzie przyznawać i wypłacać świadczenia w wysokości i na warunkach, obowiązujących dla Oddziału B w dniu 31 grudnia 1939 r., przy czym okresy zatrudnienia po tym dniu nie będą zaliczane do ubezpieczenia w Oddziale B.

(4) Łączna, miesięczna kwota świadczeń rentowych dla wdowy i sierot, przyznanych przez P. K. P. na podstawie ust. (3), nie może przekraczać miesięcznej kwoty świadczeń rentowych z Oddziału B, służących zmarłemu.

Art. 12. Świadczenia, określone w art. 11, nie będą służyły:

1) osobom, które będąc po dniu 31 grudnia 1939 r. ubezpieczone w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych lub w Zakładzie w Chorzowie, objęte zostaną następnie emerytalnymi przepisami kolejowymi;

2) członkom rodzin, pozostałym po osobach, wymienionych w pkt 1).

Art. 13. (1) Świadczenia, wypłacane przez P. K. P. na podstawie art. 4, 10, 11 i 14, będą uważane za świadczenia, pobierane z publicznonprawnej instytucji ubezpieczeń społecznych.

(2) Spory o świadczenia, o których mowa w ust. (1), będą rozstrzygały organa orzekające w sprawach ubezpieczenia emerytalnego robotników w województwach poznańskim, pomorskim i górnośląskiej części województwa śląskiego.

Art. 14. (1) P. K. P. zwróci osobom — objętym emerytalnymi przepisami kolejowymi, które w dniu 31 grudnia 1939 r. będą kontynuowały dobrowolnie ubezpieczenie w Oddziale A — na ich wniosek składki, wpłacane dobrowolnie do Oddziału A po ustaniu obowiązku ubezpieczenia w Kasie Emerytalnej. Roszczenie o zwrot tych składek przedawnia się z dniem 31 grudnia 1941 r.

(2) Składki będą zwrócone z oprocentowaniem prostym 4½% rocznie z dołu.

Art. 15. (1) Osoby, objęte emerytalnymi przepisami kolejowymi, będą mogły podtrzymywać swe uprawnienia z tytułu ubezpieczenia w Oddziale A wobec zagranicznych instytucji ubezpieczeń społecznych, przez dobrowolne ubezpieczenie w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych albo w Zakładzie w Chorzowie, przy odpowiednim zastosowaniu przepisu art. 7 ust. (2) i (3).

(2) Nie stosuje się art. 14 do osób, określonych w ust. (1).

Art. 16. O ile ustawa niniejsza nie stanowi inaczej, tracą moc prawną z dniem jej wejścia w życie wszelkie przepisy w zakresie, unormowanym tą ustawą.

Art. 17. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Komunikacji i Opieki Społecznej.

Art. 18. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1940 r., art. 2 zaś — z dniem 31 grudnia 1939 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Komunikacji: *Ulrych*
Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram-Kościałkowski